

Bob Avakian'dan Zamanında Bir Provakasyon

Editörün notu: Aşağıdaki açıklama 10 Kasım 2023 tarihinde Bob Avakian tarafından yapılmıştır. Orijinal yazıya linkten ulaşabilirsiniz:

https://revcom.us/en/bob_avakian/timely-provocation-bob-avakian

Aşağıda yer almakta olan şu ifademe eşlik etmektedir:
Holokost'tan sonra Yahudi halkının başına gelmiş en kötü şey İsrail devletidir.

İsrail gerçekten de inanılmaz bir şey yapmayı başardı: İsrail Yahudileri Naziye çevirdi!

İsrail'in bütün tarihinden, Filistin halkının canice bastırılması ve hali hazırda devam eden İsrail'in soykırımcı eylemlerinin yanında İsrail devletinin yöneticileri ve onları destekleyenlerin bütün bu olup bitenleri meşrulaştırmaya çabasıyla ilgili çıkartılması gereken korkunç ama kaçınılmaz olan sonuç budur.

Söylenmesi gereken bir diğer şey ise bütün bunların ABD emperyalizminin İsrail'in insanlığa karşı devam eden suçları ve savaş suçları: Filistin halkının etnik temizliği, on yıllardır süren apartheid, Gazze'de yükselen soykırımcı katliam, İsrail ordusunun desteğiyle gayrimeşru yerleşimcilerin Batı Şeria'daki Filistinlilere karşı yükselen şiddeti işlemesi için sunduğu tam ve sarsılmaz destek olmaksızın bunların hiçbirinin olamayacağıdır.

Sabote Edilen Boru Hatları ve Nazi İşaretleri–Kirli Bir Savaşta ABD’nin Yalanlarının, Örtbasları ve Bahaneleri

Bir savaşın verilme biçimi, o savaşta savaşan gücün doğası hakkında çok şey söyler. Başlangıcından bu yana ABD silahlı kuvvetleri; Amerikan Yerlisi halkına karşı soykırım gerçekleştirdi, dünyanın her yerinde işgal ve darbeler düzenledi, sivil nüfusa nükleer bombalar attı, tarım köylerine içerisindeki nüfusla beraber napalm bombası yağdırdı, bebek öldüren ölüm mangalarından oluşan lejyonlar eğitti, sevmedikleri liderlere suikast düzenledi, drone bombalamalarıyla düğün eğlencelerini terörize etti ve bundan çok daha fazlasını yaptı. Ayrıca bütün bunların her zerresi hakkında yalan söylediler.

ABD’nin hem Demokrat hem de Cumhuriyetçi liderleri, kendilerini demokrasi ve “özgürlük” için savaşan “iyi adamlar” olarak sunmaya devam etmekle kalmıyor, ülkede çok fazla insan da bu yalanların altında hıızalanıyor. ABD’nin Ukrayna’da yürüttüğü devam eden vekalet savaşı da bir istisna değil. Bu, temelde “demokrasi ile otokrasi veya otoriterlik” arasındaki bir savaş değil. Bu emperyalist güçler arasında -ABD/NATO’nun Ukrayna halkını ve ordusunu kendi çıkarlarını ilerletmek için kullandığı- her birinin kendisini egemen dünya gücü olarak tahkim etmeye çalıştığı rakip emperyalist güçler arasındaki bir savaş.

Son birkaç hafta içinde meydana gelen veya gün ışığına çıkan aşağıdaki iki olaydan ABD’nin Ukrayna’da vekaleten yürüttüğü savaşın doğası hakkında neler öğrenebileceğinizi bir düşünün.

Kuzey Akımı Boru Hattı Patlamaları–Suç ve Örtbas

Eylül 2022’de, patlamalar Baltık Denizi’nin altındaki iki büyük doğal gaz boru hattını (Kuzey Akım 1 ve 2) parçaladı. Rusya’dan Almanya’ya uzanan boru hatları, Batı Avrupa’ya [ana doğal gaz tedarikçisiydi](#). Biden yönetimi yetkilileri hemen Rusya’nın sorumlu olduğunu [söyledi](#) ve Joe Biden patlamaların “kasıtlı bir sabotaj eylemi” olduğunu ilan etti. ABD’nin “tam olarak ... olanların temeline ineceğine” söz verdi.

6 Haziran 2023’te [Washington Post](#), bir Avrupa istihbarat raporunun Ukrayna ordusunun denizaltı borularına bir saldırı planladığını gösterdiğini bildirdi. Operasyonları doğrudan Ukrayna ordusunun başkomutanına rapor veren Ukraynalı bir dalgıç ekibi gerçekleştirdi. Yazıda, patlamalardan üç ay önce, Haziran 2022’de “Biden yönetimi bunu yakın bir müttefikinden öğrendi” deniyordu. Ukrayna cumhurbaşkanı Volodymyr Zelensky, sabotaj görevinin operasyonel ayrıntıları hakkında kasıtlı olarak bilgilendirilmedi, bu nedenle saldırının “makul inkar edilebilirliğini” sürdürebilirdi. Bilinmeyen şey, ABD’nin sabotajcılarının eğitimi ve tedarikine ne ölçüde dahil olduğu ve Biden ile diğer üst düzey ABD yetkililerinin bununla ilgili tam olarak ne bildiği. [Post](#)’un bildirdiği gibi, Amerikalı ve NATO yetkilileri Rusya’ya karşı savaşta bir sonraki adımlarını planlamak için bir araya geldiklerinde, hepsi “Kuzey Akımı hakkında konuşmamaları” gerektiğini biliyorlar.

Ukrayna tabur subayı
boynunda faşist Azov

Taburu'nun sembolü dövme
yapılmış, Temmuz 2017.
Fotoğraf: AP

Son zamanlarda, Batı medyasında Ukraynalı askerlerin üniformalarında Nazi amblemi taşıdığını gösteren çok sayıda fotoğraf yayınlandı. *New York Times* ve diğer önde gelen ABD medya kuruluşları bunu yumuşak bir şekilde açıklamaya çalıştı. Savaş Çalışmaları Enstitüsü'nden Jennifer Cafarella'nın [PBS'de söylediği gibi](#), gerçek Nazilerin – bilirsiniz, [miğferlerine](#) swastika sembolleri koyan türden – ABD adına savaşmalarının gerçek bir endişe nedeni olmadığını savunuyorlar. “Bazen düşmanımın düşmanı savaşta dostumdur.”

Aleni bir şekilde Naziler uzun zamandır Ukrayna ordusunun bir parçası. Beyaz üstünlükçü ve faşist Azov Taburu'nun kurucusu Andriy Biletsky, 2010'da Ukrayna'nın ulusal amacının “dünyanın beyaz ırklarına son bir haçlı seferinde önderlik etmek” olduğunu [söyledi](#). ” Biletsky'nin takma adı “Bely Vozd” yani beyaz hükümdar.” Azak Taburu, 2014'ten beri [Ukrayna Ulusal Muhafızlarının bir parçası](#).

[Times'a göre](#), “Ölümün Başı” olarak adlandırılan kafatası ve kemiklerin görüntüsünün yer aldığı yamalar, “ön cephede savaşan [Ukraynalı] askerlerin üniformalarında düzenli olarak” görülüyor. Ölümün Başı resmi, 2. Dünya Savaşı sırasında toplama kamplarını koruyan bir Nazi birimi tarafından giyildiğinden dünya çapında kötü bir üne sahip. Times, Yahudi soykırımıyla övünen görüntülerin Ukraynalılar tarafından sergilendiğinde bir şekilde farklı ve o kadar da tehditkar olmayan bir anlam kazandığı bahanesini kayıtsızca ve yorum yapmadan kabul ediyor, Ölümün Başı'nın “Nazizmi değil, Ukrayna egemenliğini ve gururunu simgelediğini” söyleyen bir askerden onaylayarak alıntı yapıyor. Ukrayna'da bu sembolün ne anlama geldiğini düşündüğünüzde [üzerinde düşünülmesi gereken bir gerçek](#) var: “Yahudi soykırımı kurbanlarının dörtte birinden

fazlası, yani yaklaşık **1,5 milyon insan**, bugünkü Ukrayna topraklarında öldürüldü.” (vurgu bizim)

Times editörleri, Joe Biden ve diğer Batılı liderlerin “demokrasi” dediği şeyi savunmak için savaşı alan, Nazilerin bir halkla ilişkiler meselesi olduğunu ve bunun önemsiz olduğunu düşünüyor gibi görünüyorlar. Sean Penn ve Timothy Snyder gibi [dalkavukların](#) muhtemelen bununla bir sorunu yok.

Peki ya sen? Bu sana ABD’nin Ukrayna’da vekilleri aracılığıyla yürüttüğü savaş hakkında ne söylüyor? Peki bu konuda ne yapman gerektiğini düşünüyorsun?

Yazının kaynağı için [tıklayınız.](#)

Gerici Devlet, Mafya İlişkisi ve İnsanlığın İhtiyaç Duyduğu Gerçek Kurtuluş

“Bir kamerayla, bir tripotla” başlayan, haftalardır siyaset gündeminin merkezine oturan, Sedat Peker, mafya ve devlet ilişkileri fosseptik çukurunu aratır bir şekilde, tüm pisliğiyle ortalığa serildi. Toplumun bir kısmının bilip rahatsız olduğu – ve bir kısmının ise bilip övündüğü- mafya ve devlet ilişkileri, mafya örgütlerinin devletin alt kademesinden rejimin en üstündeki siyasetçilerle olan yakınlığı, haklı olarak tartışmalara yol açmıştır. Sedat Peker’in açıklamaları, “Tayyip Abi”sinden “Geri dönüş bileti”ne, burjuva muhalefetin cebren bastırılmasından,

köktenci cihatçı El Nusra'ya kadar uzanan bir dizi ifşaatı gerçekleştirmiştir -ki bu yazı kaleme alınırken, Sedat Peker "Tayyip Abi"sinden "helallik" isteyeceğini söylemişti-. Sedat Peker'in açıklamalarıyla daha bir dönem gündem olacağı kesin. **Lakin ortalığa dökülen bu lağımın, bu sistemin işleyişini ve yapısını, gerici devletin gayri meşruluğunu ve mevcut İslamcı Türkçü faşist rejiminin niteliğini ve işlediği büyük insanlık suçlarını sorgulatan temelde olması gerekir, daha azı değil!**

Bir diğer önemli husus ise; "Savaş istemiyoruz" beyanında bulunan akademisyenlerin "oluk oluk kanlarını akıtacağız" diyen ve Millet İttifakı'nın arkasında yer alan Sedat Peker'in neden şimdi Süleyman Soylu'ya "sana tasma takacağım" tehditlerinde bulunmaya başladığı ya da aralarındaki "kırgınlığın" boyutundan ziyade, devlet-mafya ilişkilerinin, birbirine karşı olan zorunluluklarının ve tüm bunların neden sistemin çelişkilerini derinleştirdiğine yönelik bilimsel bir analizin yapılması ihtiyacıdır.

Derin Devlet Mi Devlet Mi?

Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Türkiye'de de mafyatik ilişkiler suyun yüzeyine çıktığında -ya da artık göz yumulamayacak boyutta olduğunda- benzer şarkının benzer nakaratını duymaya başlarsınız. Devletin büyük olduğunu ama devletin içerisinde kirli insanların olduğunu işitirsiniz. Bu bazen "derin" bazen ise "paralel" bir nitelik alır. Liberal ağızlar "devletin mafyalaştığını" söylerken "sol" yorumlamalar da ise "devletin zaten mafya" olduğunu öğrenirsiniz! Bu tür yorumlar modern kapitalist devletin ve onun mekanizmalarının niteliğinin ve nasıl işlediğinin anti bilimsel açıklamalarıdır.

Devlet, sınıf uzlaşmazlıklarının sonucu ortaya çıkmıştır ve evet, devlet bir egemenlik aracıdır. Kapitalist bir toplumda devlet, ezen ve ezilen sınıflar arasındaki çelişki yokmuş gibi gösterir, ister burjuva liberal olsun isterse faşist, devlet "aşkınsaldır". Büyüklüğü, yüceliği ve daimiliği sorgulanamaz.

Devlet karřıtı olmak, “halka dűřmanlık” olarak ilan edilir. Fařist rejimler altında bu büyük űlkűye (“Make America Great Again” ya da “Ein Reich Ein Volk Ein Fűhrer”) ihanetken, burjuva liberal demokrasilerde ise “demokrasinin gűçlendirilmesine” ve “vatandaşlık hukukuna” ihanettir. Kapitalist toplumda devlet palingenetiktir, kűllerinden yeniden ve yeniden doęar -1923’ten 2023’e-. Devamlı olarak “Ulusun” ya da “Vűlkisch”in çıkarlarının bűtűnleřmiř halidir. Yine ister fařist rejimle yűnetilsin isterse burjuva liberal, kapitalist toplumda devletin temel amacı burjuva diktatűrlűęűnűn icrası ve garanti altına alınmasıdır. Mesela Weimar Cumhuriyet’inden III. Reich’e geçiřte, devlet memurları ve bűrokratların ezici çoęunluęu gűrevlerinde kalmıřtır. Yine II. Dűnya savařı sonrasında ise bu memur ve bűrokratların yűzde 53’ű yeni Federal Almanya Cumhuriyeti’nde gűrevlerine devam etmiřlerdir.

Devletin “paralel” ya da “vertikal” olması, “derin” ya da “yűzeyssel” olması tartıřmaları, “ařkınsal devlet” anlayıřının ifadesidir. Devleti, bir egemenlik aygıtı olarak, siyasi, iktisadi, kűltűrel ve askeri tűm alanların dűzenlenmesinde merkezi aygıttır. İnsanlık tarihinin belirli bir ařamasında, ezenler ve ezilen sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte ortaya ıkmiř ve gűnűműze kadar çeřitli formlar alarak gelmiřtir. Devletin “űzűne dűnme” ya da “arınması” tartıřması, liberal bir okumadır. Burjuva liberaller, sınıflara, sınıf iliřkilerine ve bunun yansıması olan devlete dokunmadan, devletin ekstrem hallerinden kurtulabileceęini dűřűnűrlər ve bu temelde topluma “herkes için devlet” propagandasını yaparlar.

Sınıflı toplumda devlet, ancak nihai hedefi koműnizm olan sosyalist bir rejim -ve halk demokrasisi- altında űzgűrleřtirici bir rol oynar. Sosyalist devlet, sosyalizm ařamasında da baskıcıdır fakat bu baskıyı, eski űretim iliřkilerine -kapitalist- geri dűnmek isteyenlere ve çevrili olduęu emperyalist-kapitalist kuřatmaya karřı kullanır.

Sosyalist devlet insanlığı tüm düşünce zincirlerinden kopartarak, sınıfsal bölünmelerin, kadınlar üzerindeki baskının, ulusal ve inançsal baskının, kafa emeği ile kol emeği arasındaki bölünmenin, doğa talanının ve canlı türlerinin acımasızca yok oluşı doğru sürüklenmesinin önüne geçer. Tüm baskı ve sömürü ilişkilerini ortadan kaldırmak için, proleter dünya devriminin bir üst alanı stratejik yönelimiyle hareket eder. Bob Avakian'ın BASics 2:10'da bu meseleye şöyle değinir:

“Devlet gu‘cu‘nu” istemek haktır. Devlet gu‘cu‘nu” istemek gereklidir. Devlet gu‘cu” iyi bir şeydir – dog‘ru insanların ve dog‘ru sınıfın elinde, dog‘ru şeylerin hizmetinde - so‘mu‘ru‘ye, baskıya, toplumsal eşitsizliğe son verecek, yeni ve o‘ncekinden daha iyi biçimlerde insanın gelişebileceği komu‘nist bir du‘nyayı hayata geçirecek bir devlet gu‘cu” gu‘zel bir şeydir.”[\[1\]](#)

Devlet Mafya İlişkileri, Kokuşmuş Sistemin Daha Çirkin ve Daha Cani Yüzü

Devlet bir sınıfın temel çıkarlarını savunur ama indirgemeci bir biçimde ekonomik ilişkilerin üst yapıdaki birebir hareketliliği değildir. Devlet, tüm üst yapısal diğer kurumlar gibi göreceli bir özerkliği barındırır. Devlet bir güç merkezidir; silahlı kuvvetleri, toplumu bin bir ağlarla ören bürokratik aparatları elinde tutan bir güç merkezidir. Ve bu güç merkezi mutlak uyumu barındırmaz, maddenin çelişkili olduğu gerçeği burada da kendisini gösterir. Gücü elinde bulunduran egemen sınıf temsilcileri, bu gücün temel sınıf çıkarlarını daha iyi temsil edebilmesi üzerine farklılıklar barındırırlar ve Mao'nun da söylediği üzere her fark bir çelişkidir. Ve dönem dönem devlet gücü içerisinde de çeşitli güç odakları peyda eder. Bu güç odaklarının kendi grupsal çıkarları olmakla birlikte, “devletin nasıl yönetileceğine dair” kavga bu gruplar için de tali bir unsur değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'ne önderlik eden hakim sınıflar, kuruluşundan günümüze kadar çeteleri, mafyayı "ortak düşmana" karşı bir ittifak gücü olarak görmüş, onların "gayri yasal" uygulamalarını kendi çıkarları için kullanagelmıştır. Topal Osman, Yahya Kahya gibi kurucu dönemin eli kanlı suçluları yerlerini 80'li 90'lı yıllarda, Abdullah Çatlı, Alaattin Çakıcı ve Sedat Peker'lere bırakmıştır. Adı geçen ya da geçmeyen tüm bu şahıslar, anti-komünist ve Kürt ulusal mücadelesine karşı kullanıldığı gibi, aynı zamanda hakim sınıfların kendi klik çatışmalarında da rol oynamışlardır.

İster Türkiye olsun, ister ABD, suç örgütlerinin en büyük özellikleri, devletin içerisindeki siyasetçilerden, bürokratlardan şu ya da bu oranda ilişkili olmasıdır. Bu ilişki biçimi belirli bir süre sonrasında zorunluluğa döner. "Temiz toplum", "bayrağa saygı", "İslam'a hizmet" güzellemelelerinin yapıldığı hakim sınıflar cephesinde, uyuşturucudan tecavüze, silah kaçakçılığında zorla mala el koymaya uzanan bir seri suçları gerçekleştirenlerle iş tutanlar -ister bürokrat olsun ister parti yöneticisi-, aynı çamura girdiklerinden dolayı birbirlerine mecburiyetleri de artar. Toplumun İslamcı ve Türkçü temelde militarize edilmesi, burjuva muhalefetini dahi bastırmak için bu tür suç örgütlerini kullanılması- teröre lanet, şehide saygı mitinglerinde ya da gazete baskınlarında olduğu gibi- bu suç örgütlerinin hem devlet aygıtı içerisinde hem de toplum içerisinde büyümesine göz yumulmasını sağlar ki bu, suç örgütlerinin aynı zamanda görece bağımsız hareket etmelerine de olanak ve zemin tanır.

Türkiye/Kuzey Kürdistan'ın özgül çelişkilerinden biri de çok uluslu bir yapıya sahip olması ve uzun yıllardır silahlı devrimci mücadelenin şu ya da bu düzeyde sürdürülmesidir. Hakim sınıflar, devlete karşı silahlı mücadelenin bastırılması için çeşitli paramiliter güçler oluşturmuştur. Devrimcilerin ve Kürt Ulusal Hareketinin mücadelesini bastırabilmek için kullanılan bu paramiliter örgütlerin geniş kadrosunun, Sedat

Peker'in de parçası olduğu Ülkücü Mafya'dan, ve onların ağır etkisinin bulunduğu ülkücü gençlik içerisinde gelmesi de bir tesadüf değildir. Bundan dolayı, Suriye'ye giden kamyonlarca silahın -ki kimlere gittiği her zaman bilinen bir gerçektir- bir kısmını devlet, bir kısmını ise mafya sağlayabilmektedir. Beri yandan **Türk ordusunda Sedat Peker'e bağlılığını açıkça beyan etmiş TSK erlerinin olması[iii], mafya-paramiliter-devlet-ordu ilişkilerinin ne denli iç içe geçtiğinin de bir göstergesidir.** Ve tüm bunlar bu çürümüş sistemin daha çirkin ve daha cani bir biçimde inkişaf olması demektir.

Sedat Peker ve Rejimin Zorlukları

İslamcı Türkçü faşist rejim, 2016 yılında beri hem uluslararası alanda hem de ülke özgülünde bir dizi zorlukla karşı karşıya kalmıştır. Dış politikada “öngördüğü” hiçbir “stratejiyi” yerine getiremeyen sadece emperyalistler arasındaki çatışmalardan ve onların zorluklarından yararlanarak çeşitli hamleler yapan rejim, bunun karşısında uluslararası güçlerinde yükselen memnuniyetsizliğini güçlendirmiş ve kendisine yeni zorluklar yaratmıştır. İçte ise Kürt Ulusal sorunun bastırılması, HDP milletvekillerinin tutuklanması, belediyelerine kayyum atanması Kürt kitlelerinde rejime dair olan öfkeyi büyötmüştür. Kadın düşmanlığının körüklenmesi, toplumdaki İslamcılaşımaya bağlı olarak, kadın ölümlerinin artması, patriarka karşıtı kadın inisiyatiflerinin ve hareketlerinin gelişmesiyle cevap bulmuştur. Rejimin “sapkın” olarak nitelendirdiği ve İstanbul Sözleşmesi'nden çıkmanın “gerekçesi” olarak gösterdiği LGBTQ bireylerin cinsiyetçi topluma karşı mücadelesini geriletmekten öte, öne çıkmalarını tetiklemiştir. Rejimin acımasızca ve bir fiil talan ettiğİ doğanın korunması için son dönemlerde, sadece aktivistlerle sınırlı kalmayan toplumun çeşitli katmanlarından insanların bir araya geldiğİ, küçük çaplı “çevre isyanları” rejimin hanesindeki yeni zorluğu olarak eklenmiştir. Tüm bunlara paralel olarak pandemi sürecinin çok kötü örgütlenmesi, insanların ölüme terk edilmesi, toplumun

azımsanmayacak bir kesimde rejime dair tepkiyi büyütmüştür. Ve yine, son 3 yıldır resmi olarak devam eden ve artık gizlenemeyecek hale gelen ekonomik kriz -ki üretken emeğin yarısından fazlası fakirlik sınırının altında “gelir” almaktadır- rejimin siyasi krizini derinleştiren niteliktedir[[iii](#)].

İşte tam da böylesi bir dönemeçte gündemi Sedat Peker’in belirlediği “siyasi iklim”, rejimin çok istediği bir atmosfer değildir. Peker, direkt olarak Erdoğan’ı hedef almamakla birlikte, Erdoğan’ın önderlik ettiği rejimdeki temel dayanaklara saldırarak, duvarın altındaki tuğlalara oynamaktadır. AKP-MHP’nin ittifakıyla gerçekleşen bu rejim -her ne kadar lokomotif güç AKP olsa bile, AKP’nin MHP’ye olan bir dizi zorunluluğunu daha da belirgin hale getirmiştir. Sedat Peker’in Süleyman Soylu’yu hedef alması, AKP’den herhangi bir “sahiplenmenin” gerçekleşmemesi ve SS’nin Habertürk’ta, “içerideki çelişkilere” doğru sesini yükseltmesi -Metin Külünk’ü ifade ederek “Peker’den para alan vekilleri adalete vereceğim” demesi- ve akabinde Devlet Bahçeli’nin SS’ye sahip çıkması, Erdoğan’ı zorunlu bir açıklama yapmaya itmiştir. Peker videolarla “yüklendikçe” rejim içerisindeki klik çatışması daha belirgin hale geldiği aşikârdır. Bir yandan AKP’nin içerisindeki klikler, -Erdoğan’a “sadık” olan İbrahim Kalın’lar, Binali Yıldırım ekibi, “eskiden” devşirilen Mehmet Ağar tayfası, rejimin Gülcüler sonrası “yükselen yıldızı” Pelikancılar ve “benim istihbarat ağım çok geniştir, bilgiler bana gelir ben görevlilere iletirim” diyerek güç gösterisi yapan SS ve ekibi- diğer yandan ise AKP’nin MHP’yle olan ve giderek yükselen çelişkileri... Tüm bu çelişkiler derinleşen siyasi ve ekonomik krizden dolayı aynı zamanda klikleri birbirlerine daha da zorunlu hale getirmektedir. Açıkça söylemek gerekirse hakim sınıf klikleri arasındaki birbirlerine dair duydukları zorunluluklar aynı zamanda bu rejimin çelişkileridir de. Rejime önderlik eden Erdoğan’ın bu zorlukları, “özgürleşmek” istediği çelişkileridir.

Yine SS, para alan milletvekili “itirafı” üzerinden Erdoğan’ın yakın çevresini kontrol markaja alması, İbrahim Kalın ve ekibinin takip ettirilmesi, SETA’nın “Mossad’ın yetiştirmesi” olduğu yönündeki faşist rejimin geniş halkalarından gelen sesler, iktidar içerisindeki kliklerin basit bir “müttefik” olmadıklarını, kapitalist-emperyalist sistemin yapısı ve işleyiş dinamiği sonucunda devamlı hareket halinde olduğu ve yeni seviyeler almakta olduğu/alabileceği akıllarda tutulmalıdır.

Sedat Peker, “Vatan için kurşun atan da yiyen de şerefli dir,” devlet mottosunun yetiştirdiği, faşist bir suç örgütü lideridir. Sermayesi ve dayanağı sadece cebir yoluyla zenginleşmesi ve devlet içerisinde küçük çaplı bir güce dönüşmesi değildir. Sedat Peker aynı zamanda, anti-komünist, devrimci ve Kürt düşmanı milliyetçi saiklerle örgütlenmiş bir kuşağın paramiliter bir tetikçi elebaşısıdır. Sedat Peker’i harekete geçiren tek motivasyonun “para” olduğunu düşünmemek - ki güç olabilmesi için de para hem bir araç hem de kendi başına önemli bir motivasyon kaynağıdır- ve onu harekete geçiren ırkçı, Turancı faşist ideolojinin majör bir etkide bulunduğunu akılda tutmak gerekir. Bunun diğ er bir anlamı, Sedat Peker’e bir “muhalefet” rolü biçilmesi, onun üzerinden yükseldiği gericiliğin meşrulaştırılması anlamına gelir. Sedat Peker’in “serden geçtiği” bu dünya görüşü, ezilen halk kitlelerini dünya çapında baskı ve sömürüye mahkum etmekte ve insanlığı, varoluşsal sorunda dahil olmak üzere daha büyük ıstıraplara sürüklemektedir. Peker’in öyküleşt irilmesi, kahramanlaştırılması “rejime iyi vuruyor” diyerek pasif temelde “sahiplenilmesi”, onun savunduğu dünya görüşünün güçlenmesine ve pekişmesine olanak sağlar. Tehlikenin diğ er yanı ise Peker’in gençlik içerisinde “popülerleşmeye” başlamasıdır. Karşı devrimci unsurların “kahramanlaştırılması” tartışmasız teşhir edilmeli ve gençlik kitlelerinin içerisinde devrimin popülerleştirilmesi görevi üstlenilmelidir.

Zorunluluklar, Özgürlükler ve Devrimin Mümkünlüğü

Rejimin içerisinde geçtiği yukarıda vurguladığımız hem uluslararası hem de ülke sınırları içerisindeki zorlu koşulları, rejimin yapısının ve işleyişinin dehşet sonuçları daha geniş kesimler içerisinde hem de yüksek seste tartışılmaya başlanmıştır. 15 Temmuz sonrasında konsolide olan rejim, son iki senedir yaşadığı zorluklar karşısında sendelemektedir. Rejime muhalif olan diğer burjuva partiler güçlenmiş, kitlelerin memnuniyetsizliğini de arkasına alarak, iktidarla olan çelişkilerini daha keskin bir temelde ifade etmeye başlamışlardır. Bu kesimler artık Erdoğan ve destekçilerini açıkça “seçimlerden sonra yargılanacaksınız” diyerek tehdit eder hale gelmişlerdir. Yine bu çelişkilere bağlı kalarak rejimi oluşturan güçlerin kendi içerisindeki çelişkileri neredeyse patlama noktasına gelmiştir. Bu çelişkiler düğümü, yani rejimin, muhalefet eden burjuva güçlerle olan çelişkileri ve rejimin kendi içerisindeki klik çelişkileri birbirini güçlendiren niteliktedir.

Yine burada anlaşılması gereken diğer bir kilit nokta ise, çelişkilerin kızışması Erdoğan’ın önderlik ettiği rejimin otomatik olarak çökmesine neden olmayacağı gibi, bir 15 Temmuz örneğinde olduğu üzere, rejimin gerici radikal temelde güçlenmesine ve açık faşist terörünü meşrulaştırmasına dahi zemin hazırlayabilir. Zira Erdoğan müthiş bir fırsatçı olup, yeni bir “Allah’ın lütfu” durumunu hemen kendi lehine dönüştürmek isteyecektir. Kapitalist-emperyalist dünya sisteminin güç parametrelerini göz önünde bulunduracak olursak, Ortadođu’nun destabilize olduğu, ABD-Çin ve ABD-Rusya geriliminin katlanarak büyüdüğü ve yer yer “vekalet savaşları” biçiminde ilerlediği bir enternasyonal ilişkiler ağı içerisinde, Erdoğan’ın rejimi daha fazla zorluk yaşayabileceği gibi, yeni “lütuflar” da boy verebilir.

Sistemin ve onun bugünkü aldığı rejimin son iki senedir önüne geçemediği bölünmeler ve çatışmalar, bu sistemin kamuflajında büyük delikler açmıştır. Sistemin, rejimin, devletin ve devlet aygıtlarının gerçek doğasını daha geniş kesimler nezdinde

teşhirine yol açmıştır. Peker'in ifşaatlarının, bu sistemin, devletin ve aygıtlarının (bürokrasi, adalet sistemi, polis, asker vb) suç örgütlerinin cirit attığı panayır yeri olarak gözükmesini olanak sunmuş ve kamuflejinde açılan büyük deliklerin genişlemesine katkıda bulunmuştur. Tüm bu olup bitenler, mevcut gerici sistem altında işleri bir arada tutan bağların çözülmesini, siyasi üst yapıda dahil olmak üzere toplumdaki bölünmelerin daha da derinleşmesini sağlamıştır.

Yazı boyunca ifade ettiğimiz çelişkilerin “bir kamera, bir tripod” işi olmadığı, **sistemin ve İslamcı Türkçü faşist rejimin doğası ve işleyişinde yaşanan krizden dolayı olduğunu anlamak merkezi ve kilit bir önemdedir.** Bundan ötürü, ezilen halk kitlelerini, insanlığı ve gereksiz acılara mahkum edip doğayı talandan geçiren bu sistemden kurtulmak ancak gerçek bir devrimle mümkündür.[\[iv\]](#) Sınıfların ve sömürünün olmadığı komünist bir dünya için, gerçek bir devrimin bilimsel yolu, vizyonu ve **evet önderliği mevcuttur.** Böylesi bir dünyayı arzulayan, yaşadığımız dehşetlerden kurtulmak isteyen herkes, **Bob Avakian'ın** mimarı olduğu ve önderlik ettiği yeni komünizmi analiz etmeli, öğrenmeli ve bu temelde bir devrim hareketinin parçası olmalıdırlar. **Dünyayı, insanlığı bu pislikten kurtarmak için fazla zamanımız yok ama geçte kalmış değiliz!**

[\[i\]](#) Bob Avakian, Basics, Bob Avakian'dan Temeller, El Yayınları, Sf 39

[\[ii\]](#) <https://www.youtube.com/watch?v=0oWac5swWoM> ya da <https://www.youtube.com/watch?v=qeuUYeS49do>

[\[iii\]](#) Rejimin siyasi ve ekonomik zorluklarına daha detaylı bakmak için şu yazıya bakılabilir: <http://yenikomunizm.com/helallik-rejimin-derinlesen-krizi-ve-baska-bir-dunyaya-olan-acil-ve-yakici-ihtiyac/>

[\[iv\]](#)

<http://yenikomunizm.com/gercek-bir-devrim-icin-simdi-orgutlenm>

eye-yonelik-bir-deklarasyon-bir-cagri/